

си. Тѣ не могатъ да се добератъ до нѣкакво физическо благо отъ тѣхъ, докато не се отворятъ вътрешно къмъ родителитѣ си. Най-малкото дете отива полека при баща си, поглежда го въ очитѣ, милва го по главата и се усмихва. Съ тази постѣпка то отваря сърдцето на бащата. Той взима детето си на ръце, цѣлува го, милва го, става веселъ и разположенъ. Щомъ отвори сърдцето си за малкото дете, бащата се отваря и за другитѣ деца. Всички деца въздъхватъ свободно и започватъ да пѣятъ и да скачатъ. Цѣлиятъ домъ е радостенъ. Малкото дете има вѣра въ баща си. Между бащата и него има отворени прозорци за съобщение. Тѣ иматъ отношения помежду си.

Казано е въ Писанието: „Ако не станете като малкитѣ деца, нѣма да влѣзете въ Царството Божие.“ Сега и азъ ви казвамъ: Станете като децата, за да направите връзка съ вашия великъ Баща. Каква връзка може да направи онзи, който нѣма никаква вѣра въ Бога? Какви отношения можете да имате съ даденъ човѣкъ, ако постоянно го подозирате и нѣмате какво довѣрие въ него? Ето защо, първата работа на човѣка е да възстанови своята вѣра въ Бога. Може ли да направи това, той всѣкога ще се ползува отъ Божиитѣ блага, безъ никакви поржители, безъ никакви посрѣдници. Безъ вѣра въ Бога вие не можете да направите крачка напредъ. Вѣрата дава устойчивостъ на човѣка. Съ вѣра той може да